

МОЈ ИЗМИШЉЕНИ СВЕТ

Сва деца имају свој свет, измишљен и зачаран, у који побегну од стварности. Тако исто и ја.

Много пута сам лежао у соби и маштао о томе како је то бити у другом свету где смо само мама, мој брат и ја. У мислима сам увек био на плажи, мојој плажи где нико није викао на нас и где смо увек били срећни. Моја плажа је имала златножути песак обасјан сунчевим зрацима, пуно палми и малих краба. Вода је била бистра толико да су се рибице и корали могли видети са обале. Тамо сам бежао у детињству и сада понекад побегнем када имам терапије. Сада сам велики и знам да је то била и јесте само моја машта. Неко би рекао да море није машта и да је све то стварно, а не измишљено, али ја никада нисам видео море уживо. Мама ми је рекла да ћемо отићи да видим плажу чим оздравим. И знам да хоћемо, али ниједна плажа неће бити иста као моја, у мом измишљеном свету.

Тај измишљени свет је моја успомена на детињство.

Андрија Јанковић, 6. разред